“ഉദ്ധരേദാത്മനാത്മാനം”

Reg.No, T. 26.

License; No. 363. Dated 14 - 8 1937-

നവജീവൻ

വരിസംഖ്യ } അഞ്ചലിൽ 3 രൂ. 6 ണ. തപാലിൽ 4 രൂ. 8 ണ.

പ്രതിപക്ഷപത്രിക

ഏജൻറന്മാൎക്ക് പ്രത്യേക നിരക്കും കൂടുതൽ കമ്മിഷനും അനുവദിക്കും

പരസ്യങ്ങൾക്ക് മിതമായനിരക്ക്

ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്.

Vol. 25 | ശിവഗിരി, വക്കല. Trav, 12th Feb: 1945. ൧൧൨൦ കുംഭം ൧-ാംനു- തിങ്കളാഴ്ച | No 7

സന്ദേശനിർവ്വചനം

I

(കെ. വി. എൻ. ഗുരുക്കൾ — തലശ്ശേരി)

ജാതിമത ദേവൈക്യമെന്ന ശ്രീ നാരായണഗുരുവചനം തന്നെയാണു ഇവിടെ സിദ്ധാന്തപദവ്യപദേശ്യമാകുന്നതു്. സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങളുടെ മൗലികസിദ്ധാന്തമായി ഗണിക്കപ്പെടുവാൻ സർവഥാ യോഗ്യതയുള്ളതും അതിന്നുതന്നെയാണ്. മററു നിർദ്ദേശങ്ങളെല്ലാം പ്രായേണ പ്രസ്തുത സിദ്ധാന്തത്തെത്തന്നെ ഉപജീവിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാകയാൽ അതു ശ്രീനാരായണപ്രമാണങ്ങളിൽ ഉപജീവകമാണെന്നും പറയാവുന്നതാണ്. ഒരുജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം എന്നതാണ് ജാതമത ദേവൈക്യം എന്ന സമസ്തപദമാക്കി പ്പറയുന്നതു. ഇതിൽ ജാത്യൈക്യം, മതൈക്യം, ദേവൈക്യം എന്നിമൂന്നു വിഷയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനാൽ ഓരോന്നിനേയും പ്രത്യേകമെടുത്തു ഉപന്യസിക്കുവാനാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്.

ജാതിമത ദൈവങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശ്രീനാരായണഗുരു സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങൾക്കു എന്തഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ആർഷപാരമ്പര്യത്തെയോ, കർമ്മകാണ്ഡീയ തത്വങ്ങളെയോ മീമാംസക സിദ്ധാന്തങ്ങളെയോ അവലംബിച്ചു സ്വാമികൾ ആരാധനാ നിബന്ധനകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവോ എന്നും മററും ഇവിടെ സവിശേഷമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

“ത്രേന്നുസത്യം പവമാനസ്യാസ്തുയത്ര വിശേപകാരവഃ സന്നസന്തം”

“യാതൊരേടത്തു ഉപാസകന്മാർ സമ്മേളിക്കുന്നുവോ ആവിടെ (ആ സ്ഥലം തന്നെ) ജഗൽപവമാനമായിരിക്കുന്ന പരാശക്തിയുടെ മഹൽക്ഷേത്രമായിത്തീരട്ടെ” എന്ന മന്ത്രാർത്ഥത്തെ അനുപദം സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു ഈശ്വരാരാധനക്കു ക്ഷേത്രംകൂടിയെകഴിയൂ; എന്ന അഭിപ്രായമില്ലാത്ത സ്വാമികളുടെ ചര്യകളുടെ ആന്തരതത്വം മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ജീവിതവിമർശനത്തിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഒരു ലേഖകന്നു പൂർവാപരവിരുദ്ധങ്ങളെന്നു പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ തോന്നാവുന്ന പല സംഭവങ്ങളോടും യുക്തിസമരം ചെയ്യേണ്ടതായി വരും. സ്വാമികൾ അദ്വൈതിയാണെന്നു തീർച്ചയാണ്. പക്ഷെ ദ്വൈതിയാണെന്നു തോന്നാവുന്ന പലകാര്യങ്ങളും ഉണ്ടുതാനും. “ഏകംസത്യം ന ദ്വിതീയം” എന്നു പറഞ്ഞ സ്വാമികൾ ദ്വൈതഭാവനക്കനുകൂലമായ മൂർത്തിപ്രതിഷ്ഠകൾ ചെയ്തുകൊടുത്തതെങ്ങനെ? “ശിലൈവശിവലിംഗം സ്യാൽ ന ദ്വിതീയം ശില്പിനാകൃതം” എന്നു പറഞ്ഞ സ്വാമികൾ വിവിധ രൂപത്തിലുള്ള ഭിന്നഭിന്ന വിഗ്രഹങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചതിൽ യുക്തിയെന്തു? കണ്ണാടിപ്രതിഷ്ഠകൊണ്ടു ആത്മപ്രതിഭാസത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിച്ച സ്വാമികൾ ശിവാദി വിഗ്രഹപ്രതിഷ്ഠയിൽ വ്യാപരിച്ചതിന്റെ ഗമകമെന്തു? എന്നും മററുമുള്ള പല വിഷമപ്രശ്നങ്ങളും ആവിർഭവിക്കുന്നതായിക്കാണാം. ഈ വക പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ഈ ലേഖനത്തിൽ അവിടവിടെയായ് സമാധാനം പറയാൻ ശ്രമിക്കാം.

ജാത്യേകത്വം

ചാതുർവ്വർണ്യം മയാസൃഷ്ടം ഗുണകർമ്മവിഭാഗശഃ — എന്നാണത്രെ ചാതുർവർണ്യത്തെ സാധിപ്പിക്കാൻ മതപണ്ഡിതന്മാർ കൊണ്ടുവരുന്ന പ്രബലമായ യുക്തി. ശ്രീ കൃഷ്ണഭഗവാൻ പറഞ്ഞ പ്രസ്തുതവാക്യം മനുഷ്യസമുദായത്തിനു എന്നെന്നേക്കും ഒരു തീരാശ്ശാപമായി. തിരുകയാണെങ്കിൽ പ്രസ്തുതവാക്യം തന്നെ ഗീതക്കു തെല്ലൊരപകർഷമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കും. ഗുണകർമ്മപരമായ മാനദണ്ഡം പ്രയോഗിച്ചു ചാതുർവർണ്യം ഞാൻതന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തിയതാണെന്നു ഭഗവാൻ പറഞ്ഞുവല്ലൊ; എന്നുമാത്രം ശഠിക്കുന്നതിൽ യുക്തിയില്ല. ഭഗവദ്ഭക്തിയായ പ്രസ്തുതപദ്യത്തിനു ആധുനാതന ലോകത്തിന്നനുഗുണവും സമീചീനവും സാർവജനീനവുമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം മതപ്രണയികളായ നാം തന്നെ ഉണ്ടാക്കണം. അല്ലാതിരുന്നാൽ ഗീതാകർത്താവിന്നു [illegible] തിര[illegible]ളങ്ങളുമായി. എന്നും നില[illegible] ചാതുർവർണ്യം ഭഗ[illegible]ിച്ചിരിക്കാം. അതിം ചാ[illegible]ക്ഷപമില്ല. ഗുണ[illegible]ത്തെ[illegible] അനുസ[illegible] [illegible]ശ്ചന്നമെന്നു് [illegible] സംശയങ്ങളെല്ലാം [illegible]പ്രസക്തമായിത്തീരുന്നു. ഗു[illegible] കർമ്മവും മനുഷ്യരിൽ [illegible]ല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ഗീതാ[illegible]വു അനിയതമായ പ്രസ്തുത [illegible]ർമ്മത്തെ അനുസരിച്ചു മനു[illegible] മാന്യത്തിൽ വിഭജനം ന[illegible] യെന്നു പറയുന്നതു സാധുവമോ? ഗുണവും കർമ്മവുമാകുന്ന

അവച്ഛേദകങ്ങൾ പ്രത്യേകവ്യക്തികളെ അപേക്ഷിച്ച് ഭിന്നങ്ങളായിരിക്കെ മനുഷ്യരിൽ വർഗ്ഗഭേദത്തിന്നു വ്യാവർത്തകധർമ്മമാക്കി അവയെത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചതു ശരിയോ? എന്നിങ്ങനെ പല ചോദ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാം ഗീതാകർത്താവു ഉത്തരം പറയേണ്ടതായിട്ടുമുണ്ട്.

ഗീതാവാക്യങ്ങളെ മതപണ്ഡിതന്മാരും വ്യാഖ്യാതാക്കന്മാരും അവരവരുടെ സ്വാർത്ഥത്തിന്നനുസരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിച്ചതുകൊണ്ടുണ്ടായ വൈഷമ്യം മാത്രമാണിതു്. ചാതുർവർണ്ണ്യം മയാസൃഷ്ടമെന്നതിന്ന് അങ്ങിനെ ആക്ഷേപാർഹമായ ഒരർത്ഥമില്ലതന്നെ. "ന നിഷ്ഠീവേജ്ജലെ" —നാപ്സുമൂത്ര പുരീഷം കുര്യാൽ" എന്നൊക്കെ വേദം അനുശാസിച്ചപ്പോൾ തുപ്പുന്നതും മൂത്രിക്കുന്നതും മാത്രമെ വേദനിഷിദ്ധമായിട്ടുള്ളു. വസ്ത്രങ്ങളിലാക്കി വെള്ളത്തിൽ കലക്കുന്നതിനൊ കോളാമ്പിയിലാക്കി ജലത്തിൽ മറിക്കുന്നതിനൊ വേദം എതിരല്ലെന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന മതപണ്ഡിതന്മാരുടെ കസ്രുതിയുടെ വിളയാട്ടം തന്നെയാണു വർണ്ണനിയാമകമായ പ്രസ്തുത ഗീതാപദ്യത്തിലും കാണപ്പെടുന്നതു്.

ഗുണങ്ങൾ ഏവ ആണെന്നൊ കർമ്മങ്ങൾ ഏവ ആണെന്നോ ചുരുക്കത്തിൽ താർക്കികന്മാർ പറഞ്ഞൊപ്പിക്കുമെങ്കിലും മനുഷ്യരുടെ പരസ്പരഭിന്നങ്ങളായ പ്രകൃതിയിൽനിന്നും ഊഷൽഭേദങ്ങളോടുകൂടിയ നിരവധിഗുണങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വ്യക്തികളിൽ ഗുണകർമ്മങ്ങൾ അവരുടെ പ്രകൃതിക്കും, കാലദേശാവസ്ഥകൾക്കും സംസ്കാരത്തി[illegible] അനുഗുണമായ രീതി[illegible] സ്വര ഭിന്ന[illegible]ായി [illegible] ബോൾ-അ[illegible] ഒരുകൂട്ട[illegible] മോ_കാണ[illegible] ൾ—അവ[illegible]ചാതുർവർണ്ണ്യനിയാമകമാക്ക[illegible] കൊള്ളുകയില്ലെന്നു ഗീ[illegible]ത്താവിനറിയാഞ്ഞല്ല. [illegible] പ്രകൃതിഭേദത്തോടും, [illegible]ങ്ങളോടും, ഭിന്നകർമ്മ[illegible]ത്തോടും കൂടിയ ഓരോ മനു[illegible]ക്തിയും ഓരോ ജാതിയാ[illegible] പറഞ്ഞാൽ അതിൽക്കവിഞ്ഞന്യായം കാണും. അല്ലാതെ ഗുണകർമ്മങ്ങൾ നാലുവർണ്ണങ്ങളെ മാത്രം നിയമിപ്പാൻ പര്യാപ്തമല്ലതന്നെ. ഗുണകർമ്മങ്ങളെമാത്രം ആധാരമാക്കി ചാതുർവ്വർണ്ണ്യത്തെ നിയമിക്കുകയാണെങ്കിൽ വേദം ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ, ബ്രാഹ്മണനും, അതിനടുത്തു നിന്നു കുട്ടിയെത്തല്ലി കരയിക്കുന്ന അമ്മ്യാർ ക്ഷത്രിയയും, മുററത്തു വെണ്ടച്ചെടി നട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കുട്ടിപ്പട്ടർ വൈശ്യനും, ഭ്രസ്വരന്നു കുളിപ്പാൻ വെള്ളംകാച്ചിയ മൊട്ടച്ചിയമ്മ ശൂദ്രിയുമായിരിക്കും. 'ഗുണകർമ്മവിഭാഗശഃ" വർണ്ണത്തെ നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ ഒരെ കുഡുംബത്തിൽതന്നെ ചതുർവ്വർണ്ണങ്ങളുമുണ്ടാകും. ഈ നിലയിൽ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുന്നതു ഒരു വകയുക്തം തന്നെ.

ഗുണവും കർമ്മവും മനുഷ്യന്റെ അവച്ഛേദകധർമ്മങ്ങളല്ല. അവ കാലദേശാവസ്ഥകൾക്കും സംസ്കാരത്തിന്നും സാഹചര്യത്തിന്നും അടിമപ്പെട്ടുമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ധർമ്മം മാത്രമാണു്. ഈ ധർമ്മത്തെ മനുഷ്യന്റെ ജാതിനിയാമകമാക്കിയെടുത്തുകൂടാ. കച്ചവടക്കാർ വൈദ്യന്മാർ വക്കീലന്മാർ വിദ്വാന്മാർ, തിട്ടുക്കന്മാർ, കള്ളന്മാർ, സത്യവാന്മാർ എന്നൊക്കെ നാം ഇന്നു വ്യവഹരിക്കാറുണ്ടു്. ഇതെല്ലാം ഗുണകർമ്മങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണുതാനും. എന്നാൽ ഇതിൽ അവ്യാപ്തി ദോഷമുണ്ടു്. വൈദ്യൻ വക്കീലായും വക്കീൽ കള്ളനായും, കള്ളൻ സത്യവാനായും മാറാൻ പാടില്ലെന്നു നിയമമില്ല. അങ്ങിനെ മാറിയതിന്നു ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ടു്. അതിനാൽ ഗീതാകർത്താവു അക്കാലത്തു അവശ്യമായിരുന്നതും ജനതയിൽ കാണപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ നാലു വിഭാഗത്തെ എടുത്തുപറഞ്ഞുവെന്നു മാത്രമേ അതിനർത്ഥമുള്ളൂ. ഗുണകർമ്മ വിഭാഗശഃ- എന്നതിനു അന്നത്തെ ബഹുജനഭാവനക്കനുകൂലമായ നാലു [illegible]ങ്ങളെയും നാലുകർമ്മങ്ങളെയും മാത്രം അവലംബിച്ചു സംക്ഷിപ്തമായി നാലുവർണ്ണങ്ങളെ "പ്രാധാന്യേന വ്യപദേശാ ഭവന്തി" എന്ന ന്യായപ്രകാരം ഉപന്യസിച്ചുവെന്നു മാത്രമേ ധരിക്കേണ്ടതുള്ളു. ആ വർഗ്ഗവിഭജനം നിത്യമോ, നിയതമോ, അല്ലതന്നെ. ചാതുർവ്വർണ്ണ്യത്തിന്റെ അസാംഗത്യം ഇങ്ങിനെ തെളിഞ്ഞിരിക്കെ പിന്നെ മനുഷ്യർക്കു ജാതിയില്ലെന്നാണു വന്നുചേരുന്നതു്.

എന്നാൽ സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങൾ ഒരു ജാതി, ഒരുമതം, ഒരു ദൈവം എന്നു പറഞ്ഞതിലെ ഒരു ജാതി എന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്തു്? അതാണു് ഇനി ആലോചിക്കാനുള്ളതും. പ്രസ്തുത സൂക്തിത്രയത്തിന്റെ അർത്ഥഘടന അതിവിപുലവും അതിദുർഗ്രഹവുമാണു്. നാനാമുഖങ്ങളായി നാനാപ്രകാരങ്ങളായി ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ദ്വൈതതത്വശാസ്ത്രങ്ങളുടെ അപങ്കിലവും ദോഷാസ്പൃഷ്ടവുമായ പരിഷ്കൃതരൂപമാണു്. ഒരുജാതി, ഒരു മതം, ഒരുദൈവം, എന്നുള്ളതു്. ഇതിൽതന്നെ ഇന്നു പരക്കെ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നതിൽനിന്നു കേവലം വ്യത്യസ്ഥമായ ഒരർത്ഥവിശേഷംകൂടി ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടു്. നിർജ്ജാതിത്വവും, നിർമ്മതത്വവും, നിർദ്ദൈവത്വവും ശരിയായി ഇതുകൊണ്ടു സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയും. (ഈ ലേഖനം മുഴുവനും വായിക്കുന്നതിന്നുമുമ്പു ആരുംതന്നെ കോപിക്കരുതെന്നു ഒരപേക്ഷയുണ്ടു്. ഇതുകൊണ്ടു സ്വാമികൾ നിർമ്മതവാദിയും നാസ്തികനുമായിത്തിരുന്നുവെന്നു ആരും സംശയിക്കയുമരുതു്. ശ്രീനാരായണ തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആന്തര്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ അത്രയ്ക്കും വൈഷമ്യമുണ്ടു്.)

വിഭവങ്ങൾ തന്നെ കു[illegible]ഞ്ഞും ഉള്ളതുതന്നെ ഉപയോഗാനർഹങ്ങളുമായ ഒരു സദ്യയിൽ പങ്കുകൊണ്ട ഒരാളോടു അയാളുടെ സ്നേഹിതൻ ചോദിക്കുകയാണു് "അല്ല, സദ്യ എങ്ങിനെ" എന്നു ഉടനെ മറ്റെയാൾ "ഒരു_ചോറും-ഒരു-കറിയും, ഒരു പ്രഥമനും, എന്നു ഉത്തരവും പറഞ്ഞു. ഇതിന്റെ ആന്തരാർത്ഥമെന്തു് അഥവാ വ്യംഗ്യമെന്തു്? ചോറും കറിയും, നിരർത്ഥകം, ഉപയോഗശൂന്യം, നിസ്സാരം, എന്നൊക്കെയല്ലെ അതുപോലെ ഇവിടത്തെ ജാതിവൈരവും മതബഹളവും ആരാധനാമാത്സര്യവും കണ്ടു വ്യസനിച്ചു പരവശപ്പെട്ടു സ്വാമികൾ, ഒരുജാതി-ഒരുമതം-ഒരുദൈവം-എന്നിങ്ങിനെ ഉപഹാസദ്യോതകമായും നിരർത്ഥകാർത്ഥഗർഭമായും പറഞ്ഞതാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ യുക്തിഭംഗമില്ല.

(ശേഷം [illegible] പേജിൽ)

"നുണ" ഒരു കല

കെ. ജി. സേതുനാഥ്.

ഭീഷണിപ്രദമെങ്കിലും ചിലക്കൊരു ഭൂഷണമായും ഈ പദം പരിണമിക്കാറുണ്ട്. വടക്കൻ താലൂക്കുകളിലെ പ്രയോഗവൈശിഷ്ട്യം മൂലം ഈ പദത്തിന് 'കള്ളം' എന്നൊരർത്ഥം കൂടി സാധുവാകുന്നു. സാഹിത്യലോകത്ത് സർവം വിധേന 'ഏഷണി' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ പദം വളരെ മാത്രം അർത്ഥസംപുടതയുള്ള 'നുണ' യാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ, അനതിശയമാണ്.

അനാദികാലം മുതൽക്കേ ലോകത്തു നിസ്സീമം നിസ്സരിക്കുന്ന ഒരനിഷേധ്യപദമാണ് നുണ. കാലാന്തരത്തിൽ ലോകത്ത് എന്തെല്ലാമോ നശിച്ചിട്ടുണ്ട്. നശിക്കുന്നുമുണ്ട്. വലിയ വലിയ കോട്ടകൾ പുണ്യതമങ്ങളായ ദേവാലയങ്ങൾ, രമ്യങ്ങളായ ഹർമ്മ്യങ്ങൾ സൗഭാഗ്യസമ്പന്നമായ പട്ടണങ്ങൾ, ഗ്രാമങ്ങൾ രാജ്യങ്ങൾ, ഇതുകളെല്ലാം ഇന്നു നശിച്ചു തുടങ്ങുകയാണ്. ഏതെല്ലാം സംസ്കാരങ്ങൾ മൺമറഞ്ഞു. എന്തെല്ലാം പരിഷ്കാരങ്ങൾ ആവിർഭവിച്ചു.? എന്നാൽ അന്നുമുതൽ ലോകാരംഭം മുതൽ അഭേദ്യവും അഭൗമവുമായ ഒരു സംസ്കാരം ഇന്നും നിലനിന്നുപോരുന്നുണ്ട്- നുണ യാതൊരു ചെങ്കോലിനും കീഴ്പെടാതെ യാതൊരു കരവാളിനും ശകലിതമാകാതെ കുടിലതകൊണ്ടു തടിച്ചുകൊഴുത്ത ഈ പദം അങ്ങിനെ ഒരു കട്ടി സംഹാരരൂപിയായി വർത്തിക്കയാണ്. എന്നാൽ ഏതൊരു സാമ്രാട്ടിനും ഈ പദം വിധേയവുമാണ്. മനുഷ്യന്റെ ചേതനകളെ തട്ടി ഉണർത്തി കർമ്മനിരതനാക്കുന്നതിനു നുണപോലുതകുന്ന മറെറാരു മഹൗഷധം ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. ആകൃതികൊണ്ടു കായംകുളം വാളിനെ പോലുള്ള നുണ, വിഷനിഷ്യന്ദികൂടിയാണെങ്കിൽ പിന്നത്തെ കഥ ഭാവനാതീതമാണല്ലോ?

പുരോഗമനസാഹിത്യരീത്യാ വിധ്വംസക പ്രസ്ഥാനവുമായി വിവിധവശങ്ങളിലൂടെ ഒരു തന്മയീഭാവം നുണയ്ക്കുണ്ട്. ഏതും ഒരു കലയും ഉപജീവനമാർഗ്ഗവുമാകുന്ന ഈ കാലത്തു നുണയും ഒരു കലയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടതിൽ ആരു് പ്രതിഷേധിക്കാൻ?

നുണക്കു രണ്ടു സഖാക്കളുടെ അന്ധതരമായ സഹകരണമുണ്ട്. അസൂയയും, അഹങ്കാരവും ഇവരുടെ രണ്ടുപേരുടേയും അഭിലഷണീയമായ അകമ്പടിയോടുകൂടി മാത്രമേ തന്റെ പരിശ്രമം വിജയപ്രദമാക്കുന്നതിന് നുണയ്ക്കു കഴിയൂ.

നാരദനായിരിക്കണം നുണയെ ലോകത്തിറക്കിയതെന്ന് ഒരു യക്ഷികഥ പറയുന്നുണ്ട്. അതു അത്രയ്ക്കു പരമാർത്ഥവും പരിശുദ്ധവുമല്ല. ഒരു കലാസ്വാദകനോ, ആരാധകനോ, ആയിരുന്ന നാരദന് ജീവിതവിതാനത്തിന് വേണ്ട പിതൃസ്വം പണ്ടുമുതല്ക്കേ ഉണ്ടെങ്കിലും മനുഷ്യ-ദേവാദർശപ്രദമായ ഒരു തൊഴിലിന്റെ ആവശ്യകത അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.- അങ്ങിനെ അദ്ദേഹം നുണയെ സഹകരിച്ചുവെന്നുമാത്രം. പക്ഷേ നാരദന്റെ പ്രീണനത്തിൽ കലാപരമായി 'നുണ' വളരെ വളരെ പുരോഗതിയെപ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. ഭാരതത്തിലെ ശകുനി നുണയുമായി ഏററവും സുപരിചിതനായ ഒരു കലാകാരനാണ്. ഭാരതകഥയിൽ ശകുനിക്ക് അസ്പൃശ്യമായ ഒരു സ്ഥാനമേ ശംസിക്കാനുള്ളുവെങ്കിലും ആ കലാകാരന്റെ കഴിവുകൾ അതുല്യങ്ങളായിരുന്നു. ഭാരതയുദ്ധത്തിന്റെ ഭാസ്വന്മകുടമാണ് ശകുനി എന്നുതന്നെ പറയാം. അഹങ്കാരം അത്രയ്ക്ക് ആശീർവദിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അസൂയ അദ്ദേഹത്തെ അളവററു അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാവിയെപ്പററി പരസഹസ്രം ഭാവനകൾ ആ കലാഹൃദയം വിഭാവനം ചെയ്തിരുന്നു. വിശിഷ്ടങ്ങളായ വിവിധ മോഹങ്ങൾ നിറം പിടിച്ചിരുന്ന ആ ആശാപതംഗം പിന്നിട്ട് ആശങ്കയുടെ അങ്കതലത്തിൽ അടർന്നു വീണതു് കലയ്ക്ക് ഇന്നത്തെപ്പോലെ അന്നും ലഭിച്ചിരുന്ന പരമമായ സ്വാഗതംകൊണ്ടായിരിക്കാം. യുഗാന്തിമപ്രളയങ്ങൾക്കും നുണയെ നശീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കൃതയുഗത്തിലെ മന്ഥര രാമായണകഥയുടെ ഉപജ്ഞാതാവാണ്. കലാലോലുപയായ ആ വിജ്ഞ, ആവശ്യാനുസരണം ആത്മാർത്ഥമായി തന്റെ പാടവം വിപാടനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മന്ഥരയുടെ അഭാവത്തിൽ രാമായണകഥ ഉദ്ഭാവനം ചെയ്യുകപോലും അസാദ്ധ്യമാണ്. ദൈനംദിനലോകത്തിൽ തിക്കിത്തിരക്കുന്ന ദുരിതങ്ങൾ അതിമഹത്തായ നുണയുടെ കലാവിധമായ ഒരാവിഷ്കരണം മാത്രമാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽതന്നെ നുണകൊണ്ടു സാധിക്കാവുന്ന അനേകം വൻകാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തിന്റെ ഉദാത്തമായ മനോഗതികൾക്ക് ഉരംവയ്ക്കുന്ന ഏകവസ്തു നുണ പറച്ചിലാണ്. ഉദരവ്യഥകൊണ്ടു ഉടലു തളന്ന പാവങ്ങൾ ഉമ്മറമുററത്തോച്ഛാനിച്ചു നിന്ന്, കൊച്ചമ്മയോടും അങ്ങുന്നിനോടും തട്ടിവിടുന്ന നുണകൾ പാരിച്ച ശക്തിയുള്ളതുകളാണ്. ഗതഗത്യന്തരതയാൽ മനഃസാക്ഷിയെ വഞ്ചിച്ചു എന്തെല്ലാംവൻനുണകൾ തട്ടിവിട്ടിട്ടാണ് പ്രമുഖവും, പ്രബലവുമായ ഇന്നത്തെനരലോകം ഈ സ്ഥാനത്തു എത്തിച്ചേർന്നതെന്ന് ചിന്തിക്കക്കൂടി അശക്യം. അരാജകത്വത്തിന്റെ ആവശ്യപ്രഭാഷകന്മാർ തന്നെ തിരുനാമമംഗളശ്ലോകങ്ങൾ എഴുതുന്നുവെങ്കിൽ അതു നുണയുടെ അഴകിയ ആകൃതിയായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമല്ലേ?

സാധാരണമായി നുണ വിളയുന്ന വിത്തുമരങ്ങളുണ്ട്. സ്ത്രീകളിൽ ചിലർ നേരം പുലർന്നാൽ നിദ്രാന്തികം വരെ ഒരു നുണയെങ്കിലും പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അവർക്കു നാവു കോച്ചും, കോമപ്പന്റെ ദാമ്പത്യസുഖവും കോലമ്മയുടെ ഗുണമാലയുമെങ്കിലും ഇവരുടെ [illegible] ക്കു വിഷയമാക്കി [illegible] വിതക്ലേശവും, ഭർത്താവ[illegible] മനസ്സന്താപക്കേ[illegible] ട്ടിന [illegible] ചെയ്യു എന്നുള്ളതു[illegible] ണം: ഭ്രാന്തിയെ [illegible] ചെ[illegible] യ്യും. അ[illegible] തിനും അസുഖപ്രദത്തിനും [illegible] ത്താളും ഉപകരിക്കുന്ന അ[illegible] ല- അന്യത്ര വിരളമാണ്.

ഇന്നു ലോകത്തെ തകിടം മറിക്കുന്ന പ്രഗൽഭനീയങ്ങളായ പ്രമേയപരമ്പരകൾ നുണയുടെ ശീതളസ്പർശം തട്ടീട്ടുള്ളവയാണ്. വിഷബോംബു കണ്ടുപി

ടിച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഇപ്പോഴും നിരന്തരമായി ആ വിഷയത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നുണയിൽ നിന്നുമൊരുതരം "വാതകദ്രാവകം" കണ്ടുപിടിക്കാമെന്നും അതിനെ ഒരു സാമ്രാജ്യമൊന്നോടെ ഒററയ്ക്കു സംഹരിക്കാനുതകുന്ന ഒരായുധവിശേഷമാക്കാമെന്നും തീർച്ചയായും തീവ്രമായ ഒരു വാദം പൊട്ടിക്കുമായിരുന്നു.

രണ്ടു സാമ്രാജ്യശക്തികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു നുണോപാസകൻ നിൽക്കുകയായിരുന്നാൽ സംഭവിക്കാവുന്ന സംഭവങ്ങൾ അതിഗർഹണീയങ്ങളാണ്. ഭാരത സംസ്കാരത്തിന്റെയും പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെയും ഇടയിൽ ഉടക്കിട്ടു നിൽക്കുന്ന ഒരു കലാകാരനുണ്ട്. ഭരണകൂടങ്ങളുടെ ചരണചംക്രമണത്തിന് ചില നുണാവർത്തകർ അത്യാവശ്യമാണ്. എന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യതയുടെ പര്യായശബ്ദമായ 'ഏമറി'യുടെ കലാബോധം അപര്യാപ്തമാണ്. അതിന്റെ മുന്നിലാണ് ഇൻഡ്യയുടെ ഭാഗ്യം പല്ലിളിക്കുന്നതും. കാരിരുമ്പുകൊണ്ടു പണിത ഏമറിയുടെ നുണയ്ക്കു നാലു വായ്ത്തലയാണുള്ളതെന്നു ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഹിന്ദു-മുസ്ലീം മൈത്രിയുടെ മദ്ധ്യത്തിലും ഈ കലാവബോധത്തിന്റെ വീരവിധാനം വിളയാടുന്നുണ്ട്. ക്രിപ്സിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഹിംലരുടെ ഹിററ്ലർ പ്രീതിയും പാകതവന്ന നുണയുടെ പരാവർത്തനമായി ഗണിക്കുന്നതിൽ പരിഭവിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യരുണ്ടാവില്ല.

ജോത്സ്യൻ, വൈദ്യൻ, ഗുമസ്തൻ, തരവൻ, തുടങ്ങിയ ഹ്രസ്വകലാരാധകന്മാർ നുണയുടെ താവഴിക്കാരാണ്. നാശോന്മുഖമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനപ്രപഞ്ചം ഭരിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്ന ഇക്കൂട്ടരുടെ അഭാവത്തിൽ ഭൂഭ്രമണം പോലും നിന്നുപോകുമോ എന്നു ഭയക്കുന്നവരുണ്ട്. ലോകചരിത്രം കൂലംകഷം പഠിക്കയായിരുന്നാൽ നുണയെ കൂടാതെ ലോകത്തു യാതൊരു വിപ്ലവവും നടന്നിട്ടില്ലെന്നു കാണാം. തകർന്നുവീണ ഐശ്വര്യങ്ങളുടെ പിന്നിൽ അസ്പഷ്ടവും അദൃശ്യവുമായ നുണയുടെ നേരിയ കരങ്ങളും നിഴൽവീശിയിട്ടുണ്ട്. അന്നന്നു ലോകത്താവിർഭവിച്ചിട്ടുള്ള സമാധാനലംഘനങ്ങൾക്കെല്ലാം ഹേതുഭൂതമായി വർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു നുണയാണ്. ഇതിന്റെ പാരമ്പര്യം പരമാവധി ഒടുങ്ങാത്ത കാലത്തോളം ശാന്തിയും സൗഹാർദ്ദവും ഉണ്ടാവുക അസാദ്ധ്യമാണ്. അഖണ്ഡമായ പ്രപഞ്ചഘടകത്തിൽ നുരഞ്ഞുപൊങ്ങുന്ന നുണയെ ഒരു ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സിനെപ്പോലെ നാം വെറുക്കയും ഭയക്കയും വേണം.

*പുഷ്പാർപ്പണം

ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി. മൂവാററുപുഴ.

നിത്യവും വന്നു പോയി ക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നി-
തദ്ദേഹ മിസ്ഥലത്തിങ്കൽ സകൗതുകം.
എന്മുടി ക്കെട്ടിൽ നിന്നിമ്മലരൊന്നെടു-
ത്തെന്മിത്രമേ, കനിഞ്ഞേകുക വന്നു നീ.
ആരാണു തങ്ങോട്ടയച്ചതെന്നദ്ദേഹ-
മേറെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു ചോദിച്ചുവെങ്കിലും
ഒന്നു ഞാൻ നിന്നോടപേക്ഷിപ്പൂ, മൻകുട്ടി
മന്നാമധേയം പറഞ്ഞീടരുതു നീ.
എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ വരുകയും പോകയു-
മെന്നിയേ ചെയ്യുന്നതില്ല വനൊന്നുമേ
വൃക്ഷച്ചുവട്ടിലെ പ്പൂഴി മണ്ണിൽപടി-
ഞ്ഞ ദ്ദേഹമങ്ങിരുന്നീടുന്നു കഷ്ടമേ!
പത്രവും പുഷ്പവും കൊണ്ടിതെൻ മിത്രമേ!
തല്പം ക്ഷണത്തിൽ തയാറാക്കു കൊന്നു നീ.
ദുഃഖ മഗ്നങ്ങളാം തന്നേത്ര വീക്ഷണ
മത്തലെൻ ഹൃത്തിന്നരുളുന്നിതേററവും.
ചിത്തേ ധരിപ്പതില്ലവ നൊന്നു മെ
നിത്യവും മൂകനായ് വന്നിട്ടു പോകുന്നു

* ടാഗോർ.

[illegible] പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

[illegible] കർത്താ എം. പി. അപ്പൻ എം. ഏ. എൽ. ടി.

[illegible] (ഒരു പുതിയ വിലാപകാവ്യം)	വില അണ	8
[illegible] (യു[illegible]ഗീതങ്ങൾ)	ടി	12
വെള്ളിനക്ഷത്രം (ഗീതകങ്ങൾ)	ടി	8
സുവർണ്ണോദയം (ഭാവഗീതങ്ങൾ)	ടി	12
തരംഗലീല	ടി	14
ദിവ്യദീപം (Light of Asia)യുടെ ഗദ്യവിവർത്തനം	ടി	1 രൂ. 4

വെള്ളംകുളത്തു ബുക്കുഡിപ്പോ
കടമാളൂർ കോട്ടയം

ശ്രീനാരായണധർമ്മം

(തുടർച്ച)

സൂതകം.

അഥശിഷ്യാ ഊചുഃ—
ഭഗവൻ സർവതത്വജ്ഞ
സർവപ്രാണിദയാപര
ഭവതോദിതമാകർണ്ണ്യ
ധർമ്മം സർവമനോരമം. 101

പരംമുഖരയത്യസ്മാൻ
ജിജ്ഞാസാതഃ പരസ്യച
തസ്മാത് സൂതിമുഖാൻ ധർമ്മാൻ
വ്യാസേനോപദിശാധുനാ. 102

ഗുരുരുവാച:-
ശൃണുധ്വമവധാനേന
സദാചാരപരായണാഃ
പ്രസൂതി വിഷയാൻ ധർമ്മാൻ
വക്ഷ്യാമ്യനതി വിസ്തരം. 103

വിശാലം സൂതികാവേശ്മ
വായുസൂര്യ പ്രകാശയോഃ
ആദാനപ്രതിരോധാർത്ഥ-
മനുകൂല ഗവാക്ഷകം 104

തത്ര പ്രസൂതി വൈക്ലബ്യ-
മാപന്നായാസ്തു ജാതുചി,
അസ്വാസ്ഥ്യ ജനകം കഞ്ചി
ദപ്യന്തർന പ്രവേശയേത്. 105

നകേനാപി പ്രകാരേണ
വൈമനസ്യകരം വചഃ
പ്രകാശയേത് പ്രസൂതായാഃ
പുരസ്താന്നിയത വ്രതാഃ 106

ഗർഭസംഗ്രഹണേ ദക്ഷാ
തദ്വിജ്ഞാനേ വിചക്ഷണാ
സദയാ സമയാഭിജ്ഞാ
ശുചിഃ സ്യാത് * സാവികാനിശം 107

അനുരക്താ ബുദ്ധിമത്യ
ശൗചാചാര പരായണാഃ
പരിചര്യാ സമർത്ഥാശ്ച
ഭവേയുഃ പരിചാരികാഃ 108

തത്രപ്രസവശുദ്ധിഃ

ഭവിതാ പ്രസൂതാശൗച
ശുദ്ധിരേകാദശേ ഹനി
ആശൗചാന്തേ ശുദ്ധികർമ്മ
പുണ്യമന്യച്ച കാരയേത്. 109

നാമകരണം

പക്ഷാദൂപരികർത്തവ്യ—
മർവാങ്മാസത്രയാദപി
ജാതസ്യ നാമകരണം
തദപിന്നിഷ്ക്രമണം ഗൃഹാത്. 110

സുവചം സുശ്രവം നാമ—
ധേയമല്പാക്ഷരാർത്ഥവത്
അക്ലിഷ്ടം പുണ്യനക്ഷത്രേ
വിദധീത ശുഭേഹനി. 111

അന്നപ്രാശം

സ്തനം ധയസ്യാല്പവഹോ—
രന്നല്പന്നരദസ്യച
ഷഷ്ഠാന്മാസാന്ന കുർവീത
പ്രാഗന്ന പ്രാശനം ശിശോഃ 112

ബാലോപചരണം

സൗശീല്യാചാര സമ്പന്നാ
നീരോഗാ കരുണാവതീ
പ്രസാദവിനയോപേതാ
യോഷിജ്ജാത മുപാചരേത്. 113

വിശുദ്ധമൃദുവസ്ത്രേണ
സ്തീർണ്ണേച ശയനേ ശിശും
ശായയേത് പരിതശ്ശുദ്ധ
ദ്രവ്യരമ്യേ ഗൃഹോദരേ. 114

അനാശാസ്യാം വചോഭവ്യ-
മമംഗല നിവേദനം
അവമാനനമാദോപം
ന ബാലസ്യ പ്രകാശയേത് 115

ആപഞ്ചമാബ്ദം ധാത്ര്യൈവ
ലാലനാച്ഛാദനാദിഭിഃ
ഉപാഖ്യാനേനമഹതാം
പ്രതിപ്പന്ദാവലോകതഃ. 116

വ്യക്താക്ഷരേണ വചസാ
ശുദ്ധാവാസോ വിഭൂഷണൈഃ
ഭോജ്യൈന ശുചിനാബാലോ
വർദ്ധനീയഃ പ്രയത്നതഃ. 117

അഥവിദ്യാരംഭഃ

ഏവം പ്രവർദ്ധമാനസ്യ
വിദ്യാരംഭം ശുഭോത്തരം
പൂർവ്വം പഞ്ചമാദബ്ദാൽ
കാരയേദാത്മവേദിഭിഃ. 118

വിദുഷാ ഭക്തിയുക്തേ[illegible]
കരുണാമൃദുചേതസാ
വൃത്താചാരവതാകാര്യ
മക്ഷരാരംഭണം ശി[illegible]ഃ 1[illegible]

കൃതസ്നാനം ശുചിം[illegible]
വിധായ പ്രാങ്മുഖം ഗു[illegible]
ധ്യാത്വാജിവമാ[illegible]
സുവർണ്ണേന ലിഖേന്മനും

വർണ്ണാനുച്ചാരയിത്വാഥ
പ്രണതം ബാലകം ഗുരും
ആശീർവദേത് പ്രസന്നാത്മാ
തസ്യശ്രേയോ ഭിവൃദ്ധയേ. 121

* സൂതികർമ്മിണി

നവജീവൻ.

മതപണ്ഡിതന്മാരുടേയും സാഹിത്യ നായകന്മാരുടേയും മാറും അനുകരണീയവും ആദർശപരവുമായ നല്ല നല്ല ലേഖനങ്ങൾ എല്ലാ ലക്കങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കും.

മാനേജർ, ശിവഗിരി, വർക്കല.

നവജീവൻ

12th February 1945

ഹിന്ദുമഹാസഭയും പ്രചാരകരും

ഭാരതത്തിലെ ഒരു പ്രധാന സംഘടനയായ ഹിന്ദുമഹാസഭയുടെ പ്രധാന പ്രവർത്തകരിൽ ഒരാളായ ഡാക്ടർ മൂൺജി, തന്റെ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശനവേളയിൽ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ പല പ്രസ്താവനകളും ചെയ്തുകാണുന്നു. എന്നാൽ അവയിലൊന്നിലും തന്നെ ജാതിജന്യമായ ഉച്ചനീചങ്ങളാൽ പരസ്പരവിശ്വാസമോ, സൗഹാർദ്ദമോ, ഇല്ലാതെ കെട്ടഴിഞ്ഞ ഏടുകൾപോലെ ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഭാരതത്തിലെ ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റെ അസംഘടിതാവസ്ഥയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ യാതൊരു പോംവഴിയും പ്രസ്താവ്യമായ നിലയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചു കാണുന്നില്ല. ഇന്ത്യയിലെ നാല്പതു കോടി ജനങ്ങളിൽ ഇരുപത്തെട്ടുകോടിയും ഹിന്ദുക്കളാണെന്നു ഉച്ചൈസ്തരം ഘോഷിച്ചുകൊണ്ടു ഹിന്ദുക്കളുടെ പരിമാണത്തെ അത്യന്തം ബൃഹത്തായി കാണിക്കാനുള്ള ഒരു വാസന പല ഹിന്ദുനേതാക്കന്മാരിലും കാണുന്നുണ്ട്. നേതൃസഹജമായ ആ [illegible] ങ്ങൾ അപലപി[illegible]ല്ല, [illegible]മായ [illegible] അ[illegible]നാത്മ[illegible]ക്കി [illegible] ന്നും [illegible]മാ[illegible] പ്രമ[illegible]വും [illegible] ങ്ങൾ [illegible]

ഒ[illegible] ഇതെ[illegible]വിളയാട്ടം [illegible]ത്തരം ഉൾക്കരവസ്ഥയെ [illegible] ഇല്ലാതാവണ്ണം ആട്ടി[illegible]ച്ചു, നൊടിയിടയിൽ ഈ നാട്ടു വിൺനാടാക്കി [illegible]ന്തരപ്പെടുത്തിയ ശ്രീചിത്രഭൂപന്റെ യശോധാവള്യം ആ സേതുഹിമാചലം വെൺകളിപൂശി ഇന്നും ലോകത്തെ പുളകം കൊള്ളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ആ വേണാട്ടിൽ സന്നിഹിതനായി, ആ വേണാട്ടധിപനെ മുഖംകാണിച്ച്, വിശേഷോത്തരമായ ആ ദിവ്യലിഖിതത്തിന്റെ വെൺപൊരുൾ മനസ്സിലാക്കാൻ സന്ദർഭം ലഭിച്ച ഡാക്ടർ മൂൺജി തജ്ജന്യമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഹിന്ദുമതോദ്ധാരണപരമായ ഒരു നവീന പ്രചോദനത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണം മടങ്ങിയിട്ടുള്ളതെന്നു ഊഹിക്കുന്നതിൽ അപാകതയില്ല. മതത്തിനു ബാഹ്യമായും സാമൂഹ്യമായും, ഉള്ള പ്രയോജനത്തിന് മാത്രമേ പ്രാധാന്യേന ഇന്നു വില കല്പിക്കപ്പെടുന്നതായി കാണുന്നുള്ളൂ. ഇതു അപജയോന്മുഖമായ ഒരു പ്രയാണമാകുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികവശത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഏതൊരു മതസംരംഭവും ഒരു നിർജ്ജീവ ശരീരത്തെ തീററിപോററാനുള്ള വിൺ ശ്രമമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണ്. ഹിന്ദുക്കളെല്ലാം സൈനികപരിശീലനത്തിൽ ഏർപ്പെടണമെന്നും കൈയിൽ കിട്ടുന്നതെല്ലാം കഴിച്ചു കായം തടിപ്പിച്ചുകൊള്ളണമെന്നുമുള്ള ഒരു മുറവിളി ഈയിടെയായി നേതാക്കന്മാരിൽനിന്നും കേട്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഇതു വെറും മാംസത്തിന്റെ വിളിയായേ ഞങ്ങൾ കരുതുന്നുള്ളൂ. ഹൃദയസംബന്ധിയല്ലാത്ത യാതൊരു ചലനത്തിനും മതാത്മകമായി സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. (പലമതസാരവുമേകം)എന്നറിഞ്ഞു അണുജീവിയിലും സഹോദരപ്രണയം, തോന്നേണ്ട ഹിന്ദുവിനു ഒരിക്കലും മാംസത്തിന്റെ വിളിക്കു വിധേയനായി മതത്തിന്റെ പേരിൽ സമരസാഹസത്തിനു പുറപ്പെടേണ്ടി വരികയില്ല.

മതസുമത്തിന്റെ പവിത്രമായ ആദ്ധ്യാത്മിക പരിമളത്തിൽ മാത്രമാണ് ലോകം ആകൃഷ്ടമാകുന്നത്. ആ പരിമളത്തെ സമഞ്ജസമായ് സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കേണ്ട ചുമതല മാത്രമേ ബാഹ്യമായ സുമദലങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം അവധാനപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചു ഹൃദിസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് ശ്രീനാരായണപരമഹംസൻ "ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം" എന്ന ദിവ്യസന്ദേശവുമായി കേരളത്തിൽ ഹിന്ദുമതസംസ്കാരം സാധിച്ചിട്ടുള്ളതും, തജ്ജന്യമായ പല പരിവർത്തനങ്ങളും ഇവിടെ സംജാതമാക്കിയിട്ടുള്ളതും. മതാത്മകമായ ഈ ദിഗ്വിജയത്തിന്റെ പരിണതപ്രഭ ഇൻഡ്യയിലെ ഹിന്ദുമഹാജനസഭയുടെ കേന്ദ്രതലത്തിൽ തട്ടി, തദനുസരണമായ നൂതനമാർഗ്ഗങ്ങളെ അവർ സ്വീകരിച്ചല്ലാതെ അവരുടെ മതസംഘടന സാഫല്യപ്പെടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ജ്ഞാനലക്ഷണങ്ങൾ

(പി. ശേഷാദ്രി, ബി. ഏ. എം. എൽ.)

സ്ഥൈര്യം. യാതൊരുവന്റെ മനസ്സിൽ സ്ഥൈര്യം പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അദ്ദേഹം ജ്ഞാനനിധിയാണെന്നു അറിയണം. ദേഹം പ്രാരബ്ധം അതിന്റെരീതി അനുസരിച്ചു കർമ്മം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുമെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോനിശ്ചലത ഭഗ്നമാകയില്ല. പശുവിന്റെ വാൽസല്യം ഗൃഹത്തിൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന കിടാവിൽതന്നെ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു, അതിനെ കൊണ്ടുപോകുന്ന കാട്ടിൽ അനുഗമിക്കുന്നില്ല. ലോഭി ദൂരെപോയാലും, അവന്റെ ഹൃദയം അവൻ ന്യസിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന ധനത്തിൽതന്നെ തങ്ങിയിരിക്കും. അതുപോലെ സ്ഥൈര്യപ്രതിഷ്ഠിതനായ പുരുഷന്റെ ചിത്തം ദേഹചലനത്തോടുകൂടി ചലിക്കയില്ല. സഞ്ചരിക്കുന്ന മേഘങ്ങളോടുകൂടി ആകാശം ഓടുന്നില്ല. യാത്രക്കാരുടെ ഗമനാഗമനങ്ങളെ അനുസരിച്ചു വഴി ചലിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ സ്ഥിരത കൈവന്ന പുരുഷനു പഞ്ചഭൂതാത്മകമായ ദേഹത്തിന്റെ വികാരമനുസരിച്ചു യാതൊരു വികാരവും സംഭവിക്കുന്നില്ല. കൊടുങ്കാററിന്റെ തീവ്രതകൊണ്ടു ഭൂമി ഇളകാത്തതുപോലെ, ഭയങ്കരങ്ങളായ ക്ലേശകാരണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം വിവശിക്കുന്നില്ല. രോഗദുഃഖത്താൽ തപ്തനാകുന്നി

ആത്മസ്വരൂപം

S. N. T.

ശരീരത്രയങ്ങൾക്കും അന്യമായി പഞ്ചകോശങ്ങൾക്കും അതീതമായി അവസ്ഥാത്രയത്തിനും സാക്ഷിയായി സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു യാതൊന്നോ അതാണാത്മാവെന്ന അഞ്ചാം ലക്കത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ആത്മസ്വരൂപം സച്ചിദാനന്ദമെന്നറിഞ്ഞാൽ ഈ സച്ചിദാനന്ദം എന്താണെന്ന പര്യാലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. "കാലത്രയേ പിതിഷ്ഠതീതി സത്" ഭാവിഭൂതവർത്തമാനകാലങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലെ നിലനില്ക്കുന്നതിനു സത്ത് എന്നു പറയുന്നു. "ചിത്ത്" ജ്ഞാനസ്വരൂപമാകുന്നു. സുഖസ്വരൂപത്തെ "ആനന്ദ"മെന്നും അറിയുന്നു. സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപമായ ആത്മാവിനെ ചൈതന്യാത്മകനെന്നു പറയുന്നു. ആത്മാവിനെ പ്രകാശമെന്നും ആ പ്രകാശത്തെ ജ്ഞാനമെന്നും നിർവചിക്കുന്നുണ്ട്.

ആത്മാവു ആലക്തിക-ശക്തിയെപ്പോലെ മഹത്വവും മനോഹരവും അൽഭുതജനകവും ആണ്. ആത്മാവ് ഈതറിനെപ്പോലെ പ്രപഞ്ചമെങ്ങും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. കാന്തശക്തിയെപ്പോലെ ആത്മാവിനു ആകർഷകമഹാശക്തിയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പ്രപഞ്ചം ഇലക്സിററി ഈതർ കാന്തശക്തി എന്നുള്ള മൂന്നു ശക്തികളാൽ സംഘടിതമെന്നാണ സയൻസു വ്യക്തമാക്കുന്നതു്. ആറായിരം മൈലിനപ്പുറം നിന്നൊരാൾ പ്രസംഗിക്കുന്നു. മറെറാരാൾ പാടുന്നു. ഈ പ്രസംഗവും പാട്ടും പ്രപഞ്ചമെങ്ങും തിങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈതർ തരംഗങ്ങൾ വഴി—റേഡിയോമൂലം അപ്പോൾ തന്നെ നാം കേൾക്കുന്നു, അറിയുന്നു, ആനന്ദിക്കുന്നു. ഇതുവിധം സുഘടിതമായ ഇലക്ട്ററിസിററിമൂലം യഥേഷ്ടം എങ്ങും പ്രകാശം നൾകുന്നു. വ്യാവസായികാവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നു. അവ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പംകാകൾ വഴി മന്ദമാരുതനോ അമന്ദമാരുതനോ ഏൾക്കുന്നു. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ പചിക്കുന്നു. ലോകത്തെ നാശഗർത്തത്തിൽ തള്ളിവിടുന്ന സമരസന്നാഹങ്ങൾക്കും ഇതു വിനിമയം ചെയ്യുന്നു. ഒരു ശക്തിയിൽ നിന്നും ഇലക്ട്രിസിററി ഈതർ, കാന്തശക്തി എന്നു മൂന്നു ശക്തികൾ ഉണ്ടായി. അവ മൂന്നു കർമ്മങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആത്മാവിനു സത്ത്, ചിത്ത്, ആനന്ദമെന്നു സാങ്കല്പികമായേ സ്വരൂപമാണുള്ളതു്. ത്രിഗുണങ്ങൾ-സത്വരജസ്തമോഗുണങ്ങൾ സച്ചിദാനന്ദത്തിന്റെ നവ്യാവതാരമെന്നു പ

ല്ല. ഭയശോകങ്ങളാൽ കമ്പിതനാകുന്നില്ല. ശരീരത്തിനു മരണം സംഭവിച്ചാലും അദ്ദേഹം ഭയപ്പെടുന്നില്ല. നേർമാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി പോകുന്ന ചിത്തം ദുഃഖം, ആശ, ഇവയുടെ ബലത്താലും ആനന്ദക്ഷയത്തിന്റെയും വ്യാധിയുടേയും ഗർജ്ജനത്താലും പുറകിൽ പോകുന്നില്ല. നിന്ദയും അപമാനവും സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും കാമലോഭങ്ങൾ ആക്രമിച്ചാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിലെ അണുഭാഗം പോലും ഇളകുന്നില്ല. ആകാശം തകർന്നുവീണാലും ഭൂമി ഉരുകിപ്പോയാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്തവൃത്തി പുറകോട്ടു പോകയില്ല. ആനയെ പുഷ്പംകൊണ്ടു് അടിച്ചാൽ പുറകോട്ടു മാറാത്തതുപോലെ ദുർവചനമാകുന്ന ശല്യം തറച്ചാലും അദ്ദേഹം അതിനെ പുഷ്പസമാനം കരുതി പിൻതിരികയില്ല. മന്ദരപർവതത്താൽ ക്ഷീരസമുദ്രത്തിൽ കമ്പനം ഉണ്ടാകാത്തതു പോലെയും ഭാ[illegible] ആകാശം [illegible] പോലെയും ചിത്തവൃത്തികളുടെ പോക്കുവരവു കൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ക്ഷോഭം ഉണ്ടാകയില്ല. കല്പാന്തകാലത്തിലും അദ്ദേഹം ധീരനായിരുന്നെന്നു [illegible] ഇപ്രകാരമുള്ള ധൈര്യ[illegible] യാതൊരുവനിൽ ഇരിക്കുന്നു[illegible] അദ്ദേഹം ജ്ഞാനിയാകുന്നു.

(ബ) ആത്മവിനിഗ്രഹം. ബ്രഹ്മ[illegible] ഗ്രഹം വിട്ടുമാറുന്നി

ല്ല. യോദ്ധാവു് ശസ്ത്രങ്ങൾ ത്യജിക്കുന്നില്ല. ലോഭി, ധനത്തെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മാതാവു് ഓമനസന്താനത്തെ പിരിയുന്നില്ല. തേനീച്ചക്കു് മതനിലുള്ള മോഹം കലശലാണ്. ഇതുപോലെ അന്തഃകരണത്തെ പരിപാലിച്ചു അതിനെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ വാളുകൾ നി[illegible]താതെ ഇരിക്കണം. കാമരാ[illegible] ആശാ[illegible] ഡാകിനി [illegible] ചെയ്താൽ അന്തഃകരണത്തിനു നാശമാണെന്നറിഞ്ഞു അവയിൽ നിന്നും അകററി നിറുത്തണം. വിഷയാകാരങ്ങൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ അടക്കണം. ശരീരത്തിൽ—മനസ്സിന്റെ വാതുക്കൽ—പ്രത്യാഹാരസ്ഥാനത്തിൽ സംയമദമങ്ങളെ കാവൽക്കാരായി നിയോഗിക്കണം. ധ്യാനത്തെ സമാധിശയ്യയിൽ വിശ്രമിപ്പിക്കണം. അങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നവന്റെ ചിത്തം ചൈതന്യമാകുന്ന ഏ[illegible]ത്തിൽ നിമഗ്ന[illegible]മായിരിക്കും. അന്തഃകരണ[illegible] ഗ്രഹമെന്നു പറയുന്നു[illegible] യാതൊരിടത്തു[illegible] ഇരിക്കുന്നുവോ അവിടെ [illegible] നം വിജയിക്കുന്നു. [illegible] തിന്റെ [illegible] കണം [illegible] ക്കുന്നു.

(ററ) വൈരാഗ്യം. യാതൊരുവന്റെ മനസ്സിൽ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പൂർണ്ണവും ഉത്തമമായ വൈരാഗ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസ്ഥ വർണ്ണിക്കാം. നാക്കു്,

പുർത്തിക്കുന്നതിനെ കഴിക്കുവാൻ തുനിയുകയില്ല. വിഷം ഭക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഒരുവനും താൽപര്യമില്ല. അഗ്നിബാധയുള്ള ഗൃഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ആരും മുതിരുകയില്ല. വ്യാഘ്രത്തിന്റെ ഗുഹയിൽ താമസിക്കുവാൻ ആർക്കും ഇഷ്ടമുണ്ടാകയില്ല. ഇതുപോലെ വൈരാഗ്യയുക്തനു വിഷയ പാത്രംപോലും രുചിക്കുന്നില്ല. ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ വായിൽ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും പോകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് വിഷയങ്ങളെപ്പററി സദാ അലസമായിരിക്കും. ശമദമങ്ങളെ അദ്ദേഹം അത്യന്തം ഇഷ്ടപ്പെടും. തപസ്സും വ്രതങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ എന്നും ഇരിക്കും. യോഗാഭ്യാസത്തിൽ അദ്ദേഹം അത്യന്തസക്തനായി ഭവിക്കും. ഏകാന്തവാസം അദ്ദേഹം സർവദാ കാംക്ഷിക്കും. പ്രാകൃതജനസംഘമായു[illegible] അദ്ദേഹം [illegible] ല്ല. ലൌകികഭോഗ[illegible] അദ്ദേഹ[illegible] സ്വർഗ്ഗസു[illegible] സമമായി ക[illegible]. ഇതെല്ലാം വി[illegible]ത്തെ സൂചിപ്പി[illegible]ക്കുന്നു. [illegible] ഉളവാ[illegible]ക്കുന്നു. [illegible] ബ്രഹ്മാനന്ദ[illegible] [illegible] ഐഹികവും [illegible] ഭോഗങ്ങളിൽ [illegible] [illegible] നിയാകുന്നു.

മുനിചര്യാപഞ്ചകം

മൂലം (ശ്രീനാരായണ ഗുരുദേവൻ)

ബ്രഹ്മധ്യാനൈക തല്പരനായ മുനിയുടെ മഹിമയേയും ചര്യാദികളേയും ആദ്യമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഭുജഃ കിമുപധാനതാം കിമു ന കുംഭിനീമഞ്ചതാം
വ്രജേത് വൃജിന ഹാരിണീ സ്വപദപാതിനീ മേദിനീ
മുനേ രപര സമ്പദാ കിമിഹ മുക്തരാഗസ്യ തത്-
ത്വമസ്യധിഗമാദയം സകല ഭോഗ്യമത്യശ്നുതേ.

ഭുജഃ	കൈയ്യ്
ഉപധാനതാം നവ്രജേൽ കിമു	തലയണയായിത്തീരുകയില്ലേ!
കുംഭിനീമഞ്ചതാം (നവ്രജേൽകിമു)	ഭൂമി കട്ടിലായിത്തീരുകയില്ലേ!
സ്വപദപാതിനീ മേദിനീ	തന്റെ കാലുവയ്ക്കുന്ന ഭൂമി
വൃജിനഹാരിണീ (ഭവതി)	പാപത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു.
മുക്തരാഗസ്യമുനേഃ	രാഗമില്ലാതിരിക്കുന്ന മുനിക്കു്
ഇഹ അപര സമ്പദാ	ഇവിടെയുള്ള അന്യസമ്പത്തുകൊണ്ടു്
കിം (ഫലം,	എന്തുപ്രയോജനം
തത്വമസ്യധിഗമാൽ	തത്വമസിവാക്യത്തിന്റെ ബോധം ഹേതുവായിട്ടു്
അയം സകല ഭോഗ്യം	ഇവൻ(മുനി)സകലരാലും അനുഭവിക്കുവാൻ യോഗ്യമായിരിക്കുന്നതിനെ
അത്യശ്നുതേ	അത്യശിക്കുന്നു (അതിക്രമിക്കുന്നു),

മുനി ഭൗതികസുഖങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട ശയനോപകരണങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. മുനിയുടെപാദസ്പർശം എവിടെയുണ്ടാകുന്നുവോ ആ സ്ഥലം പവിത്രതരമായി ഭവിക്കുന്നു. രാഗവിമുക്തനായിരിക്കുന്നമുനി ഭൗതികസമ്പത്തുകൾ ഒന്നിനേയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ജനനമരണത്തെ തരണം ചെയ്യുവാൻ പര്യാപ്തമായ തത്വമസ്യാദിമഹാ വാക്യങ്ങളുടെ അറിവു ഹേതുവായിട്ടു ഭൗതികസുഖങ്ങൾ പരിത്യജിച്ചു ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയായിരിക്കുന്നു.

[ഇഹലോകസുഖങ്ങളിൽ നിന്നും വേർപെട്ടിരിക്കുന്ന മുനിബ്രഹ്മത്തെമാത്രം ധ്യാനിക്കുന്നു എന്നുസാരം.] ഇതേപ്പററിയുള്ള ശിവലിംഗസ്വാമികളുടെ അന്വയാർത്ഥവും സാരവും താഴേചേർക്കുന്നു. ഭുജം കൈ ഉപധാനതാ ഉപധാനമാവു, എന്നുള്ളതു്. ഉപധാനം തലയണ. കുംഭിനീ ഭൂമി. മഞ്ചതാ മഞ്ചമാവു, എന്നുള്ളതു്. മഞ്ചം കട്ടിൽ. സ്വപദപാതിനീ സ്വപദപാതമുള്ളതു്.

സ്വപദപാതം — സ്വപദത്തിന്റെ പാതം. സ്വപദം — തന്റെ പാദം. താൻ - മുനി പദം - കാൽ. പാതം — പതനം (സ്പർശനം) മേദിനീ — ഭൂമി. വൃജിനഹാരണി — വൃജിനങ്ങളെ ഹരിക്കുന്നതു്. വൃജിനങ്ങൾ - പാപങ്ങൾ. ഹരിക്കു — നശിപ്പിക്കു. മുക്തരാഗൻ - മുക്തമായിരിക്കുന്ന രാഗത്തോടുകൂടിയവൻ. മുക്തം — മോചിക്കപ്പെട്ടതു്. മോചിക്കു. — ഉപേക്ഷിക്കു. രാഗം — വിഷയേച്ഛ. മുനി —മഹർഷി. അപരസമ്പത്തു് — അപരമായിരിക്കുന്ന സമ്പത്തു്. അപരം — അന്യം. സമ്പത്തു് ധനം. ഇവൻ — മുനി. തത്വമസ്യധിഗമം - തത്വമസിയുടെ അധിഗമം. തത്വമസി - തത്വമസി എന്ന മഹാവാക്യം. തത്വമ അധിഗമം അറിവു്. സകലഭോഗ്യം ഒട്ടൊഴിയാതെയുള്ളഭോഗ്യം. ഭോഗ്യം ഭുജിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യമായിട്ടുള്ളതു്. ഭുജിക്കു അനുഭവിക്കു. അത്യശിക്കു അതിക്രമിക്കു.

ക്ഷണികങ്ങളായ പഞ്ചേന്ദ്രിയ വിഷയസുഖങ്ങളെ മറന്നു ബ്രഹ്മധ്യാനനിഷ്ഠനായിരിക്കുന്നമുനി ഭൂമിയാകുന്നകട്ടിലിൽ തന്റെ ഹസ്തത്തെ തലയണയായി വച്ചുസുഖമായി ശയിക്കും. പരമപാവനനായിരിക്കുന്ന ആ മുനിയുടെ പാദസ്പർശനം സിദ്ധിക്കുന്ന ഭൂമിയും അന്യരുടെ പാപങ്ങളെ നശിപ്പിക്കത്തക്ക ശക്തിയുള്ളതായി ഭവിക്കുന്നു. ഇത്തോളം മാഹാത്മ്യമുള്ളതു ഹേതുവായിട്ടു വിഷയപരിത്യാഗത്തെ ചെയ്തവനായ മുനിക്കു ശ്രേഷ്ഠമായ ആത്മ സമ്പത്തുപോലെയുള്ളതല്ലാത്തതായ ദ്രവ്യംമൂലമായ സമ്പത്തുകൊണ്ടു ഈലോകത്തിൽ ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. എന്തെന്നാൽ "നീ ബ്രഹ്മമായിരിക്കുന്നു." എന്നു പറഞ്ഞുപദേശിക്കുന്നതായ മുൻപറഞ്ഞ തത്വമസിമഹാവാക്യത്തിന്റെ അറിവു് താൻ ബ്രഹ്മമാകുന്നു എന്നുള്ള അനുഭവം ഉള്ളതു ഹേതുവായിട്ടു അശേഷ ഭോഗ്യവസ്തുക്കളേയും അതിക്രമിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മജ്ഞാനിക്കു എല്ലാം മിഥ്യയായിരിക്കുന്നു. മൃഗതൃഷ്ണ പോലെ ഭോഗങ്ങൾ നിഷ്പ്രയോജനങ്ങളാകുന്നു. ബ്രഹ്മജ്ഞനേതാവു (ഗുരുദേവർ) ബാല്യത്തിലെ യോഗീശ്വരനായതുകൊണ്ടു തന്റെ സ്വഭാവവും ഇപ്രകാരമാണെന്നു ഇതിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്.

റയാം. പൗരാണികന്മാർ ഇതിനു സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരമെന്നും മററും ദേപങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ടു്. കാലത്രയേ ഹിതിഷ്ഠതീതി സത്" ഭൂ വിഭൂതവർത്തമാനകാലങ്ങളിൽ [illegible] നിലനിൽക്കുന്നതു് സത് [illegible] വന്നാൽ സയിൻസിനാൽ [illegible] ന്നതു ഇലക്ട്രസിറ്റിക്കു [illegible] മകരണം കല്പിക്കപ്പെടുന്നതു [illegible] ന സ്വാതന്ത്ര്യാംശ[illegible]ന്നു [illegible] ന്നതും ആകുന്നു. [illegible] രജോഗുണമായും [illegible] ന്ദമായും" ഈശ്വരി[illegible]ത്തായും "അജ്ഞാനേനാവൃ[illegible]ജ്ഞാനം" അത്തിനാൽ തമസ്സു[illegible]വണമെങ്കിൽ ഗ്രഹിക്കാം. [illegible]സ്തുവത്തിൽ ആത്മാ[illegible] അ[illegible]ന്ത്യമായ ശക്തിയുണ്ടു്. [illegible]ന്ദ സ്വരൂപമായ ആത്മാ[illegible]പഞ്ചാത്മകമായിവിദ്യുശക്തിപോലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. വിദ്യുശക്തികൊണ്ടു അനവധികാര്യങ്ങൾ സാധിക്കാമെന്നു സയിൻസുകാരൻ അറിയിക്കുമ്പോൾ ആ വിദ്യുശക്തിയെ കണ്ടുപിടിച്ച മ[illegible]ന്റെ അല്ല മനുഷ്യാത്മാവി[illegible]ന്റെ ഗുണപൗരുഷ്കല്യം എന്തൊ[illegible]ന്നും അതുകൊണ്ടു എന്തെ[illegible]ാധിക്കാമെന്നും ആത്മാനുവിചാരം ചെയ്തു ധ്യാനനിരത[illegible]രിക്കുന്ന യഥാർത്ഥയോഗി അറിയു[illegible]നുഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പ്രപഞ്ചവും താനും ഇലക്ട്രിസിററിയുടേയും ഈഥറിന്റേയും കാന്തശക്തിയുടേയും സംയുക്തഘടകമെന്നു സയിൻസുകാരൻ അറിയുന്നു. താനും പ്രപഞ്ചവും ആത്മാവുതന്നെ എന്നു സച്ചിദാനന്ദ സ്വരൂപംതന്നെ എന്നു യോഗിയും അറിയുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു താനിൽനിന്നും അന്യമായി മറ്റൊന്നിനേയും യോഗിക്കു കാണുവാൻ കഴിവില്ലാതെ "അഹം ബ്രഹ്മാസ്മി" എന്നു പറയുന്നതും പാടുന്നതും ആദ വന്നയിൽതന്നെ ലയമാർന്നിരിക്കുന്നതും. സയിൻസിനു നവീനശാസ്ത്രത്തിനു അപ്പുറമായി ഏതോ ഒന്നുണ്ടെന്നു ഇപ്പോൾ സയിൻസുകാർ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. ആത്മസ്വരൂപത്തിനും അപ്പുറമായി അചിന്ത്യവും അവാച്യവും ആയി ഒന്നുണ്ടെന്നു യോഗിയും സമ്മതിക്കുന്നു, എല്ലാ ചിന്തകന്മാരും സയിൻസുകാരും സർവ്വജ്ഞന്മാരും ഇവിടെ അവരുടെ കഴിവിനു് പൂർണ്ണവിരാമം ഇടുന്നുണ്ടു്. ഈ നിർവചനംകൊണ്ടു ആത്മസ്വരൂപമെന്തെന്നും അതു് സച്ചിദാനന്ദമാണെന്നും വ്യക്തമാകാം.

മനോവിലാസം.

(പുരവൂർ. എസ്സ്. ചക്രപാണി)

മനമഴലാൻ മങ്ങുന്ന തെന്തിനായ്
മരണ മെന്നുള്ള നാദംശ്രവിക്കവേ?
അതു വരുത്തു കില്ലാത്ത ശക്ത്യന്ധ, ഖ-
സ്ഥിതിയിലന്തരമേതുമസംഖ്യമായ്;
ഉപരിയുൽകൃഷ്ട ജീവിത, മല്ലെങ്കി-
ലുരപെറും ശാന്തിയാകാമതിൻ ഫലം.
കനികൾ ഞെട്ടററു വീഴുന്ന ഭൂമിയിൽ
തണലിയററുന്ന വന്മരമാകുവാൻ.

അസഹനീയമാം വേദനയ്ക്കാകര-
മസുവിനെ ക്കാത്തീടുന്ന കാരഗൃഹം
ഇതു വിധമുള്ള ഗാത്രത്തെയല്ലിയീ-
ച്ചകിതചിത്തം കൊതിപ്പു, ലജ്ജാവഹം.
ദുരിത വഹ്നിയിൽ നീറും ഹൃദയത്തി-
ന്നഭയ ഹസ്തമരുളും മരണമേ!
“പരമ” നിജ്ജന്തു ലോകത്തിനേകിയോ-
രരിയ കാരുണ്യകല്ലോലമാലി, നീ!!

മധുവശേഷം നശിച്ച സൂനംക്ഷണം
മഹിയിൽ വീഴണം മണ്ണായിമാറണം
അര നിമേഷവും ശുഷ്ക്കമായ് നില്ക്കരു-
തവികലം ശാന്തിയത്രയ്ക്കുകന്നുപോം.

മറകൾ നീക്കിയാലപ്പുറം കണ്ടിടാം
തിറമെഴും മഴ വില്ലിൻ മഹിമകൾ
അതിനു കെല്ലെഴും ബിന്ദു വിജ്ജീവിത-
പ്പുഴയിലേററം വിരളം കളങ്കിതം.
പിറപിറക്കം മുകിലായി മാറിടേ-
ണ്ടവസരമോർത്തു വററ ഞാങ്ങിടും

ഉരുതരാർത്തിക്കു കൈക്കാണമേകിടും
നരനെ നീററുന്നൊരിക്കാമ്യ മൃത്യുവെ
ഞെളിവു, വിജ്ഞാന ചിന്തയാലന്നിടം-
ത്തുലകമാദരാൽ പൂവിട്ടുകൂപ്പുന്നു.

മരണ ചുംബന മുദ്രയാൽ സ്വപ്നമാം
പരിണതിയെഴാ തുള്ളൊരജ്ജീവിതം
നിശയിലന്തിത്തിരികത്തിടാത്തൊരു
കശിനി താൻ ക്രീഡകളിൻ കളിസ്ഥലം
അതി,ലിളകിടും സൌരഭച്ചന്ദന-
ത്തെളിരസം തളിക്കില്ലുന്ന ഭൂതികൾ!
അതി,ലതിരമ്യ ചിത്രങ്ങൾ ചായമി-
ട്ടിതര തുല്യമാക്കില്ല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ!!

ഒരു കരത്തിൻ വിലാസമാണൊക്കെയീ-
ധരയിലെന്നോർത്തു നിസ്വാർത്ഥനാകുകിൽ,
മഹിത ചിന്തയാലീശ്വര ശക്തികൾ
ഗഹനമെങ്കിലു മുൾഗ്രഹിച്ചീടുകിൽ,
അതുമതി;യെൻെറ ഗാത്രം പരം ശൂന്യ
സ്ഥിതിയി ലെന്നോ ലയിക്കട്ടെമൌതികം.

ഭയചകിതനായ് നരകടന്നുവോ
തുയരൊഴിക്കും മരണത്തെ യോർത്തുഞാൻ?
അവിടെ യെൻ നാഥനെന്നെ ക്ഷണിച്ചിടും
ഞൊടിയിലെത്തുവൻ മൃത്യുവാം തേരതിൽ.

ശിവഗിരിവാർത്ത

ശിവരാത്രി ഉത്സവം പ്രമാണിച്ച് മഠാധിപതി ബ്രഹ്മശ്രീ ശംകരാനന്ദസ്വാമികൾ അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രത്തിൽ വിശ്രമിച്ചുവരുന്നു.

സിലോൺ ശ്രീകൃഷ്ണാനന്ദ സ്വാമികൾ ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമത്തിൻെറ കാര്യദർശിത്വം കൈയേററിരിക്കുന്നു. അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രകാര്യാദികൾ നോക്കിവന്നിരുന്ന ഗീതാനന്ദസ്വാമികൾക്കു പകരം തൽസ്ഥാനത്തേക്കു മി. കേശവേന്ദ്രസേനനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.

മട്ടയ്ക്കാട്ടു ക്ഷേത്രത്തിലെ ഇക്കൊല്ലത്തെ ഉത്സവനിർവ്വഹണം സംബന്ധിച്ചു ശ്രീശങ്കരാനന്ദസ്വാമികൾ അദ്ധ്യക്ഷനായും മി. കോവളം നീലകണ്ഠപ്പണിക്കർ ഉപാദ്ധ്യക്ഷനുമായുള്ള 27 പേർ അടങ്ങിയ ഒരു ഭരണസമിതിയെ ധർമ്മസംഘം സെക്രട്ടറി വിളിച്ചുകൂട്ടിയ യോഗത്തിൽ നിന്നും തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.

“ശ്രീചിത്രാശോകൻ”
(ഗ്രന്ഥകർത്താ മഹാകവി പള്ളത്തു്)

ഗംഗാപ്രവാഹംപോലുള്ള ഗംഭീരഗദ്യശൈലിയും, വികാരാവേശത്താൽ ഉജ്ജ്വലത്തായ ഭാവനയും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ പ്രത്യേകവൈശിഷ്ട്യമാണ്. ഗദ്യപദ്യങ്ങളുടെ സമുചിത സമ്മേളനത്താൽ ചേതോഹരമായിരിക്കുന്ന ഈ നാടകം കയ്യിലെടുത്താൽ വായിച്ചു തീർക്കാതെ താഴെ വയ്ക്കുന്നതല്ല.

കുറച്ചു പ്രതികൾ മാത്രം ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഉടൻ ആവശ്യപ്പെടുക:—

ഒററപ്രതിക്കു വില രൂപാ ൧൧

മാനേജർ, നവജീവൻ, ശിവഗിരി—വർക്കല.

ഹൃദയാമൃതം

ഹൃദയം, ശ്വാസകോശം ഇവ പ്രധാന [illegible] വയവങ്ങളുടെ വൈകല്യങ്ങൾക്കു പരിഹാര[illegible], കാസം മുതലായരോഗങ്ങളുടെ ആക്രമണത്തിൽ [illegible]രത്തെ മുക്തമാക്കി പൂർണ്ണ ആരോഗ്യം കൈവരുത്തുന്നതിനു ഫലശക്തിയുള്ള [illegible]ണിക്കു്. 4 ഔൺസ് കുപ്പി 1-ക്കു് 2 രൂ- 12 ണ. 0 പൈ., 6 ഔൺസ് കുപ്പി 1-ക്കു് [illegible]—0—0., 8 ഔൺസ് കുപ്പി 1-ക്കു് 5—0—0.

നിർമ്മാതാക്കൾ—ശ്രീ വഞ്ചിരാജ്യ ആയുർവേദ ഫാർമസി,
(Regd) ആലപ്പു[illegible]

(൧൦൫-ാംപേജിന്റെ തുടർച്ച)

നല്ല കറികൾ നിത്യവും ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരുവൻ കറി ചീത്തയായ സദ്യക്കു പോയി മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ഒരു ചോറും, ഒരു കറിയും എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ചോറിന്റെയും കറികളുടെയും അസ്വാരസ്യവും അനാസ്വാദ്യതയും പ്രകടിപ്പിച്ചതുപോലെ, കണ്ണാടി പ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തു, ക്ഷേത്രവും മൂർത്തി പ്രതിഷ്ഠയും അത്ര വലിയ ആവശ്യമുള്ളതല്ലായിരുന്നുവെന്നു സൂചിപ്പിച്ച മഹാനും ജാതിയിലും മതത്തിലും പ്രകടമായ പ്രതിപത്തി പ്രദർശിപ്പിക്കാതിരുന്ന മഹാത്മാവും ആയിരുന്ന സ്വാമികളിൽ നിന്നു പ്രസ്തുത വാക്യം പുറപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു അവിടെ വിപരീത ലക്ഷണയുടെ ബീജമായ അനുപപത്തി സംഗതമായിത്തീരുന്നു. അതിന്റെ പ്രയോജനം ജാതിമതദൈവനിരാസം തന്നെയാണ്. വിപരീതലക്ഷണയെന്നാൽ പ്രയുക്തമായവാക്യത്തിന്നൊ പദത്തിന്നൊ സന്ദർഭം ഉചിതമല്ലാതെടുത്തു വാച്യാർത്ഥത്തെയും അപലപിച്ചു അതിൽ നിന്നു നേരെ വിപരീതമായ ഒരു ലക്ഷ്യാർത്ഥത്തെ കല്പിക്കുകയെന്ന നിയമമാണ്. വികൃതി കാണിച്ച കുട്ടിയെ നോക്കി: "മിടുക്കൻ, മിടുമിടുക്കൻ" എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം മിടുക്കിലല്ല-വിഡ്ഢിയെന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് പര്യവസാനിക്കുന്നതു്. ഇപ്രകാരമുള്ള വിപരീത ലക്ഷണയുടെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു നമ്മുടെ പ്രകൃതത്തിൽ ഒരു ജാതിയുമില്ല, ഒരു മതവുമില്ല, ഒരു ദൈവവുമില്ല. എന്നർത്ഥം കിട്ടും. ഈ അർത്ഥം തന്നെയാണ് കിട്ടേണ്ടതും.

ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം, എന്ന നി[illegible] വാക്യത്തിന്നു ഇപ്പോൾ [illegible]മേണ ജാതിയില്ല, മതമില്ല, ദൈവമില്ല, എന്നിങ്ങനെയു[illegible]ഷേധവാക്യമാണ് അ[illegible] വരുന്നതു. സന്ദ[illegible]യും കാലദേശ[illegible]ളുടെയും അനുപ്രവേശം [illegible]ണ്ടു പ്രവൃത്തമായ വ്യ[illegible] ലക്ഷണ ഇന്നു പരക്കെ [illegible]ശപന്ദിച്ചു വരുന്ന [illegible] ജാതി സാമാന്യത്തെയും മത[illegible]ത്തെയും, ദേവസാമാന്യ[illegible]ത്തെയും മാത്രമെ നിഷേധിക്കുന്നുള്ളുവെന്നു മറക്കരുതു്.

ആധുനികവിശ്വാസത്തിന്നും ഉപരിയായി മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അവയെ ബാധിപ്പാൻ ഇവിടെ പ്രയുക്തമായ ലക്ഷണാവ്യാപാരത്തിന്നു ശക്തിയില്ല. ശ്രീനാരായണഗുരുദേവരുടെ തപഃപാകമായ മസ്തിഷ്കപടലിയിൽനിന്നും കല്പവൃക്ഷത്തിൽനിന്നും മുകുളതല്ലജംപോലെ തെറിച്ചു വീണ തത്വമുക്താമണിയുടെ മാറ്റുരച്ചു നോക്കുന്നതു ഇപ്രകാരം ശാസ്ത്രീയ നികിർഷത്തിന്മേൽ തന്നെയായിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അതനുസരിച്ചു ഇപ്രകാരം ചില യുക്തികല്പനകളെല്ലാം ചെയ്യുകയാണ്.

ഒരു ജാതിയുമില്ല, ഒരു മതവുമില്ല, ഒരു ദേവനുമില്ല. എന്നിങ്ങനെ സാധിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മനുഷ്യന്റെ അവച്ഛേദക ധർമ്മമെന്തു്. മനുഷ്യനെ നയിക്കേണ്ടതു ഏതു വർഗ്ഗീയ മാനദണ്ഡംകൊണ്ടാണ് എന്നൊരു ചോദ്യമുണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. (ഇവിടെ ജാതിയെ മാത്രമെടുക്കുന്നു. മതമില്ലെന്നും ഈശ്വരനില്ലെന്നും പറഞ്ഞതിനെ സംബന്ധിച്ചു തുടർച്ചയായി പ്രതിപാദിക്കും) ജാതി എന്നു പറയുന്നതു എന്താണെന്നു ഇവിടെ ഒന്നാമതായി ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. സാമാന്യത്തെ അറിഞ്ഞതിനു ശേഷം വിശേഷത്തെ ഉപന്യസിക്കേണമെന്ന താർക്കിക സംകേതമനുസരിച്ചു ജാതിയെന്താണെന്നു ആദ്യം അറിയുന്നതു അസംഗതമാകയില്ല.

"സമാന പ്രസവാത്മികാ ജാതിഃ" എന്ന നിർവചനമനുസരിച്ചു ജാതിയെ നിരൂപണം ചെയ്യുമ്പോൾ തുല്യമായ ഉല്പത്തി അല്ലെങ്കിൽ ആവിർഭാവം യാവ ചില ജീവികളിൽ കാണപ്പെടുന്നുവോ അവയെല്ലാം ഒരേ ജാതിയാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നതാണ്. ഇനി "ആകൃതി ഗ്രഹണാ ജാതിഃ" എന്ന വൈയാകരണന്മാരുടെ ജാതിലക്ഷണത്തെ അനുസരിച്ചു നിർവഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ തുല്യമായ ആകൃതി വിശേഷങ്ങൾ യാവ ചില ജീവികളിൽ കാണപ്പെടുന്നുവോ അവയെല്ലാം ഒരു ജാതിയാണെന്നും പറയാം. മനുഷ്യർക്കു ജാതിയില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ നിയാമകമായി നില്ക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ള ധർമ്മം മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടു ലക്ഷണങ്ങളനുസരിച്ചു 'മനുഷ്യത്വം' എന്ന ഒന്നു മാത്രമേയുള്ളുവെന്നു കാണാവുന്നതാകുന്നു. അതു ഗുരുദേവർ തന്നെ:—

മനുഷ്യാണാം മനുഷ്യത്വം
ജാതിർഗോത്വം ഗവാം യഥാ
ന ബ്രാഹ്മണാദി രസ്യൈവം
ഹാ തത്വം വേത്തി കോപി ന.

എന്നിങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കീട്ടുണ്ടു്. ഗോക്കളുടെ ജാതി എപ്രകാരം ഗോത്വമാകുന്നുവോ; അപ്രകാരം മനുഷ്യരുടെ ജാതി മനുഷ്യത്വമാകുന്നു. ബ്രാഹ്മണത്വാദികളൊന്നും തന്നെയല്ല. ഹാ ഈ തത്വം ആരും അറിയുന്നില്ലല്ലോ" എന്നതിന്നർത്ഥമാകുന്നു. തുല്യമായ ആകാരം സ്വഭാവം ഉല്പത്തി, സംസ്കാരം മുതലായ ഗുണങ്ങളുള്ള ജീവികൾ ഒരു ജാതിയാണെന്ന താർക്കികാദികളുടെ ജാതി ലക്ഷണത്തെ അനുവദിച്ചും അതിൽ കവിഞ്ഞും സ്വാമികൾ തന്നെ ജാതിയെ പിന്നെയും നിർവചിക്കുന്നു.

"പുണർന്നു പെറുമെല്ലാ
മൊരിനമാം
പുണരാത്തതിനമ-
ല്ലിനമാമിങ്ങൊരിണയാ
ർന്നൊത്തു കാണ്മതും"

എന്നു സംശയത്തിന്നവകാശമില്ലാത്തനിലയിൽ പറഞ്ഞുതന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു ജാതിയെന്നതിന്നു വ്യതിരേക ലക്ഷണയാൽ സാധിച്ച നിർജ്ജാതിത്വം അനുവദിക്കപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ മനുഷ്യന്റെ വർഗ്ഗീയതക്കു ഗമകമായി നിൽക്കുന്നതെന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ അതിന്നുള്ള സമാധാനം "മനുഷ്യാണാം മനുഷ്യത്വം" എന്ന ശ്ലോകം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനെ കുറച്ചുകൂടി വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നതാണ് പ്രസ്തുതവാക്യം. ശ്രീ നാരായണഗുരുദേവർക്കു ജാതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം സപ്രമാണം ഇതിലന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പ്രസ്തുത സൂക്തിയെ സവിശേഷമായി ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അന്യോന്യം രത്യുത്തേജകഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ജീവി

കൾ എല്ലാം ഒരിനമാണെന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം. അങ്ങിനെയുള്ള രതിഭാവത്തിന്റെ അനന്തര ഫലമായി ജനിക്കുന്നവയും സ്വഭാവം, സംസ്കാരം, ഗുണം, ആകൃതി, മുതലായവയിൽ ഗണ്യമായ സാജാത്യം കാണപ്പെടുന്നവയുമായ ജീവികളും ഒരു ജാതിയാണ്. അനുരാഗ പ്രകടനത്തിൽ ചിലപ്പോൾ വ്യത്യസ്ത ജീവികൾക്ക തമ്മിൽ അഭിനിവേശമുള്ളതായിക്കാണുകയാൽ; അതിവ്യാപ്തി ദോഷവും, മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും ഒരേജാതിയായിപ്പോകുമെന്ന കുറവും ഉണ്ടാകുന്നുവെന്ന ഒരു പൂർവ്വപക്ഷത്തിന്നിവിടെ വകയുണ്ട്. ചില മനുഷ്യർക്ക നാല്ക്കാലികളിലും, കുരങ്ങ്, കരടി, മുതലായവയ്ക്ക് മനുഷ്യ സ്ത്രീകളിലും രതിയുണ്ടായതായി ചരിത്രങ്ങളും കഥകളും ഘോഷിക്കുന്നു. അതിന്നു ഐതിഹ്യ പ്രമാണത്വവുമുണ്ട്. അതിനാൽ മേൽപറഞ്ഞ ആക്ഷേപമുണ്ടാവുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനുമില്ല. എന്നാൽ വാസ്തവം അതല്ല. സ്വാമികളുടെ ജാതി നിർവ്വചനംദോഷാസ്പൃഷ്ടമാകുന്നു. അലൌകികാനന്ദജനകമായ പരസ്പര പ്രണയ ഭാവനയൊ; മാനസൈക്യമൊ ആ വക രതിയിൽ ഉണ്ടാവായ്കയാൽ താദൃശ പ്രകടനങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യർ സാധാരണ ഇന്ദ്രിയ ദ്രവണ രൂപമായ ആഭിമാനിക സുഖത്തിന്നു വേണ്ടി പ്രവൃത്തിക്കാറുള്ളതു പോലുള്ള ചിത്രരതങ്ങൾ മാത്രമാണു്.

“സ്ത്രീപുംസയൊരന്യോന്യാലംബനഃ പ്രേമാഖ്യശ്ചിത്തവൃത്തി വിശേഷൊ രതിഃസ്ഥായിഭാവഃ” എന്നൊക്കെയാണ് ആലംകാരികന്മാർ രതിഭാവത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതു. മനുഷ്യരിലും തിര്യക്കുകളിലും അങ്ങിനെയുള്ള അലൌകികാനന്ദജനകവും, സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ അന്യോന്യം ആലംബിച്ചുള്ളതും, പ്രേമ നിഷ്യന്ദിയുമായ രതിഭാവത്തെ കാണായ്കയാൽ നരതിര്യക്കുകൾ ഒരു ജാതിയല്ല.

ചാതുർവ്വർണ്യവും അതിനെ അനുജീവിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഇതരജാതികളും ജാതികളല്ല. അങ്ങിനെയുള്ള നിർജ്ജാതിത്വമാണ് വിപരീത ലക്ഷണയാൽ സാധിച്ചതു. ബ്രാഹ്മണാദികളുടെ സ്വാർത്ഥലാഭത്തിന്നു വേണ്ടി അവർ ആദ്യം തന്നെ ഭാവിച്ചു വെച്ചു സങ്കല്പരേഖകളാകുന്നു ബ്രാഹ്മണത്വാദിജാതികൾ. അങ്ങിനെയല്ലെങ്കിൽ ബ്രാഹ്മണ സ്ത്രീയിൽ ശൂദ്രനൊ, ശൂദ്ര സ്ത്രീയിൽ ബ്രാഹ്മണനൊ മക്കളുണ്ടാവാൻ പാടില്ല. ചണ്ഡാലിയിൽ ബ്രാഹ്മണൻ പിറന്നുവെന്നും; ജന്മം ബ്രാഹ്മണത്വത്തിന്നുകാരണമല്ലെന്നും മററും ബ്രാഹ്മണർ തന്നെ അറിഞ്ഞൊ അറിയാതെയൊ പറഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. നോക്കുക വജ്രസൂചികോപനിഷത്തിൽ:—

“തത്ര ജാത്യന്തര ജന്തുഷ്വനേകജാതിസംഭവാ മഹർഷയൊ ബഹവഃ സന്തി ഋശ്യശൃംഗൊ മൃഗ്യാഃ, കൌശികഃ കുശാൽ, ജാംബൂകൊ ജംബൂകാൽ, വ്യാസഃ കൈവർത്ത കന്യായാം ശശപൃഷ്ഠാൽ ഗൌതമഃ, വസിഷ്ഠഃ ഉർവ്വശ്യാം, അഗസ്ത്യഃ കലശെ ജാത ഇതി ശ്രുതത്വാൽ എന്നും

താണ്ഡുലീ ഗർഭ സംഭൂതൊ
കഠോ നാമ മഹാമുനിഃ
തപസാ ബ്രാഹ്മണൊ ജാത
സ്തസ്മാജ്ജാതിരകാരണം.
ചണ്ഡാലീ ഗർഭസംഭൂതൊ
വിശ്വാമിത്രൊ മഹാമുനിഃ
തപസാ ബ്രാഹ്മണൊ ജാത
സ്തസ്മാജ്ജാതിരകാരണം.

എന്നൊക്കെ പറയാൻ ലജ്ജയില്ലാത്തവരാണ് പിന്നീട്

ദൈവാധീനം ജഗൽ സർവ്വം
മന്ത്രാധീനം തു ദൈവതം
തന്മന്ത്രം ബ്രാഹ്മണാധീനം
ബ്രാഹ്മണൊ മമ ദൈവതഃ

എന്നു മററുമുള്ള വരെ കൊണ്ടു പറയിപ്പിക്കുന്നതു. വജ്രസൂചികോപനിഷത്തിൽ ബ്രാഹ്മണാദിവർണ്ണങ്ങളെ സവിശേഷമായി വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ബ്രാഹ്മണ പദവാച്യം) എന്താണെന്നും അതിൽ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതു ജാതി സംജ്ഞയല്ലെന്നും അതിൽ നിന്നു തന്നെ തെളിയുന്നുണ്ട്. ചണ്ഡാലിയിൽ ബ്രാഹ്മണനൊ ബ്രാഹ്മണിയിൽ ചണ്ഡാലനൊ രതിയുണ്ടാകുമെങ്കിലൊ; ആ വിധം രതിയുടെ പരിണത ഫലമായി അവരുടെ ആകാരത്തിൽ തന്നെ ഒരു കുട്ടി പിറക്കുമെങ്കിലൊ; അവർ രണ്ടുപേരും ഒരു ജാതിയാണെന്നാണ് ശ്രീ നാരായ ഗുരു ദേവരുടെ പ്രമാണം സമർത്ഥിക്കുന്നതു. അതിനെ ഖണ്ഡിപ്പാൻ യാതൊരു യുക്തിക്കും സാദ്ധ്യമല്ല. അത്രക്കും അഖണ്ഡസിദ്ധാന്തമാണ് “പുണർന്നു പെറു മെല്ലാ മൊരിനമാം” എന്നുള്ളതു്.

മദനൻ

അതിയായ ക്ഷീണം, ഉത്സാഹക്കുറവു, ഓർമ്മശക്തി ഇല്ലായ്മ, ഉറക്കക്കുറവ്, ഇന്ദ്രിയസ്ഖലനം മുതലായവയെ ഇല്ലാതാക്കി യുവത്വവും ആരോഗ്യവും സൌന്ദര്യവും നിലനിർത്തി ജീവിതത്തെ ആനന്ദ സമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്നു. 16 വയസ്സിനു മേലുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കു ഉപയോഗിക്കാം വിശേഷ പത്ഥ്യങ്ങൾ ഇല്ല.

60 ഗുളിക അടങ്ങിയ ഡപ്പി ഒന്നുക്ക് ൧ക. മാത്രം

ക്ഷയം, ഭ്രാന്തു, അപസ്മാരം കാൻസർ മുതലായവയ്ക്ക് പ്രത്യേകം ചികിത്സ ചെയ്യുന്നതാണ്

ശ്രീമദ് രാമാനന്ദസ്വാമികൾ
സിദ്ധവൈദ്യാശ്രമം

ബ്രാഞ്ച് ബാനർജി റോഡ്, എറണാകുളം
H. O. Trichur.

Reg. No. T. 26 | License No. 363/37

THE
NAVAJEEVAN

One Caste One Religion One God for Humanity

Sivagiri Varkala, 12th February: 1945

ക്ഷയരോഗം

ജീവിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ശരീരാവയവങ്ങളെ കാർന്നു നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ, പീനസം, ഏങ്ങൽ, കാസം തുടങ്ങിയ 11 ഉപദ്രവരോഗങ്ങളോടുകൂടിയതായാലും ശരി, കൊക്കിക്കുരച്ചും, ഏങ്ങിവലിച്ചും ദുരന്തദുരിതം അനുഭവിക്കാതെ രക്ഷ നേടുവാൻ ഒരേ ഒരു മാർഗ്ഗമാണുള്ളത്. ഉടനേ

കരിംകുരങ്ങ് രസായനം സേവിക്കുവിൻ!

റാത്തൽ 1ന് 5 ക. മാത്രം. പാക്കിങ്ങും തപാലുകൂലിയും വേറെ.

സ്വതന്ത്ര ഫാർമസി

ചാലക്കുടി : കൊച്ചിൻ സ്റ്റേറ്റ്

ബ്രാഞ്ചുകൾ: 1. ആലപ്പുഴ, 2. കൊടകര

1945-ലെ മനോഹരമായ കലണ്ടർ ഫ്രീ!

സർക്കാർ അംഗീകൃത ആനന്ദപ്രദായിനി വൈദ്യശാല വക

സിദ്ധൌഷധങ്ങൾ

ക്ഷതാശിനിക്കുഴമ്പ്

ബാഹ്യലേപനം കൊണ്ടു പൂർണ്ണഫലം സിദ്ധിക്കുന്നതു അടി, ഇടി, വീഴ്ച, [illegible] ആദിയായവയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന നാഡിപ്പിഴ, അസ്ഥി ഒടിവ് ചതവ്, മുറിവു [illegible] സിദ്ധൌഷധം. എത്ര പഴക്കമുള്ളതിനേയും എളുപ്പം സുഖപ്പെടുത്തും.

കുപ്പി ഒന്നുക്കു വില രൂപാ [illegible]

സ്തനരോഗവിധ്വംസിനി

[illegible]ലയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കരുക്കൾ, വ്രണങ്ങൾ, ചു[illegible], [illegible]ർവീഴ്ച, തടിപ്പ് മുല[illegible] മുലപ്പുണ്ണ്[illegible] സിദ്ധൌഷധം. മുഖ്യകാര്യൌഷധങ്ങളാൽ [illegible]മാസങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക[illegible] [illegible]കരവും ഹൃദ്യവുമായ ദിവ്യൌഷധം ഗുഹ്യരോഗങ്ങൾ, വാ[illegible] തയ്യാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും [illegible] മാറ്റുന്നതിനുള്ള ശക്തിയും അതിശയനീയമാക[illegible] [illegible]കടൽ വ്രണങ്ങൾ ആ[illegible] [illegible]ലും ഉ[illegible]ഗപ്രദമായതു്. [illegible]ർഭിണികളിലും സൂതിക[illegible]

റാത്തൽ [illegible] രൂപാ ർ.

കാമലാമൃതം

പിത്തകാമല, മഞ്ഞക്കാമല മഞ്ഞപ്പിത്തം ആദിയായി അറിയപ്പെടുന്ന സകല കാമലകളേയും തദുപദ്രവങ്ങളായ ശോഫം, അഗ്നിമാന്ദ്യം വിദാഹം, മലബന്ധം ഇവയേയും വിശേഷാൽ [illegible]കാമല, ഹലീമകം, പാണ്ഡു, പ്ലീഹാഭിവൃദ്ധി മുതലായ രോഗങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കും

—അര റാത്തലിനു വില രൂപാ [illegible]

N. B. ആയുർവേദവിധിപ്രകാരം തയാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള സകല ഔഷധങ്ങളും മിതമായ വിലക്കു വില്പനക്കു തയ്യാർ.

കെ. എൻ. രാഘവപണിക്കർ,
വൈദ്യകലാനിധി പാമ്പുറം.
പാരിപ്പള്ളി P. O.

പാളയംകുന്നു A. O.

Edited & Prin[illegible]d by Swami Sri Narayana [illegible] T[illegible]vandrum [illegible]d [illegible]ublished at Sivagiri Varkala, Tra[illegible] at the City Press